

5. Beoordeling

Gedaagde beroept zich op de verjaring van de vorderingen I., II. en VI. Dit verweer slaagt. Vanaf ongeveer mei 1975 moet het voor eiseres duidelijk zijn geweest wat de hoogte van het nabestaandenpensioen was en had zij kunnen nagaan of dat bedrag juist was berekend. Hetzelfde geldt voor de afwezigheid van indexeringen/verhogingen. De vorderingen tot herberekening van de pensioengrondslag, toepassing van indexering/verhoging van het pensioen en nabetaling van het volgens haar te weinig uitgekeerde hadden derhalve toen al ingesteld kunnen worden. De verjaringstermijn bedroeg in die tijd 30 jaar (artikel 2004 BW oud). Bij de invoering van het nieuw BW is artikel 2004 BW (oud) vervangen door artikel 3:306 NBW. Ingevolge dat artikel verjaren rechtsvorderingen door verloop van twintig jaren, tenzij de wet anders bepaalt. Volgens dat laatste artikel is de vordering van eiseres in mei 1995 verjaard. Gesteld noch gebleken is dat eiseres de verjaring voor mei 1995 heeft gestuit.

Artikel 73 Overgangswet nieuw BW eerbiedigt voor lopende verjaringstermijnen het oude recht nog een jaar na de inwerkingtreding van het BW, daarna verkrijgt het nieuwe recht toepassing. Aangezien de oude verjaringstermijn niet in 1992 afliep, heeft dit artikel geen invloed op het vorenstaande.

Vordering III. betreft de korting van 6% op het partnerpensioen wegens het leeftijdsverschil tussen de partners. Eiseres stelt dat sprake is van een ontoelaatbaar (indirect) onderscheid naar geslacht en leeftijd. Gedaagde heeft zich echter terecht beroepen op de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen en het overgangsrecht bij die wet, ingevolge waarvan de wet niet verder terugwerkt dan 17 mei 1990. In het geval van eiseres was het pensioen op 17 mei 1990 echter al volledig opgebouwd. Met betrekking tot het onderscheid naar leeftijd geldt hetzelfde op grond van de Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij arbeid, die op 1 mei 2004 in werking is getreden.

Aangezien de overige vorderingen (IV. e.v.) afhankelijk zijn van de vorderingen I. t/m III. volgen zij hetzelfde lot. De vorderingen zullen worden afgewezen.

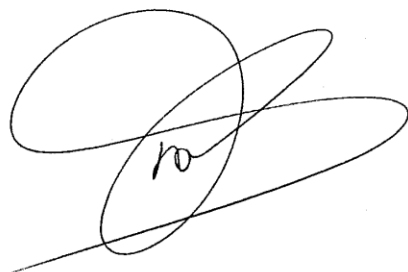
Eiseres zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van de procedure.

Beslissing

De kantonrechter:

- wijst de vorderingen af;
- veroordeelt eiseres in de kosten van deze procedure, tot op heden aan de zijde van gedaagde vastgesteld op € 450,00 als het aan de gemachtigde toekomstige salaris, onverminderd de eventueel over deze kosten verschuldigde BTW;
- verklaart de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad;
- wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door kantonrechter mr. D. de Loor en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 28 juli 2016.

Voor grosse
Afgegeven aan en ten verzoeken van
eiser(s), eiseres(sen) / gedaagde(n).
De griffier van de rechtbank Den Haag,
Team Kanton Den Haag

